

РЕШЕНИЕ

№ 5710

гр. София, 29.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Мария Попова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Близнакова, като разгледа дело номер **4778** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С. срещу решение от 24.02.2012 г. по н.а.х.д. № 21294/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 5 състав, с което е изменено НП № 110 от 27.09.2011 г., издадено от директор на офис „К. село” при ТД на НАП С. в частта на наложеното наказание, като вместо наложената на осн. чл.355, ал. 1 от КСО имуществена санкция в размер на 500 лева, е наложена имуществена санкция в размер на 250 лева на основание чл. 355, ал. 2 от КСО.

Касаторът твърди, че обжалваното решене е постановено при неправилно прилагане на материалния закон. Поддържа, че приложимата санкционна разпоредба по отношение на описаното в АУАН и в НП деяние е тази по чл.355, ал. 1 от КСО, а не тази по чл.355, ал. 2 от КСО, до който неправилен извод е достигнал СРС. Моли съда да отмени обжалвания съдебен акт и да постанови друг по съществуващото на спора, с който да бъде потвърдено НП № 110 от 27.09.2011 г. на директора на офис „К. село” при ТД на НАП С..

Ответната страна – „Р. К. А. А. клон – С.”, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София град, XIII касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

За да измени обжалваното наказателно постановление в частта на наложеното на дружеството административно наказание, въззивната инстанция развива съображения за приложимост на санкционната разпоредба на чл. 355, ал. 2 от КСО спрямо нарушението, описано в АУАН и в НП.

В рамките на касационното производство съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, както и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК касационната инстанция следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон.

Касационната жалба е подадена в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 2 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като не е налице твърдяното от касатора отменително основание.

Установено е, че „Р. К. А. А. клон – С.” е подало дължимата за м.01.2011 г. декларация обр. 1 на 19.04.2011 г. извън законоустановения срок, като от административнонаказващия орган е прието, че търговецът е нарушил разпоредбите на чл.5, ал. 4, т. 1 от КСО във връзка с чл. 2, ал. 1 и чл.3, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н – 8 от 29.12.2005 г. на МФ. С процесното НП на дружеството е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл. 355, ал. 1 от КСО.

Цитираната санкционна разпоредба на чл. 355, ал. 1 от КСО предвижда, че при нарушение на разпоредбите на чл.5, ал. 4, чл. 6, ал.8, чл. 7, чл. 8, ал. 2, т. 1 и чл. 158 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, на физическите лица, които не са търговци се налага глоба от 50 до 500 лева, а за едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лева.

В случая нарушението е квалифицирано по чл.3, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н – 8 от 29.12.2005 г. на МФ във връзка с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, като е приложена санкционната разпоредба на чл. 355, ал. 1 от КСО.

СРС е достигнал извода за приложимост на разпоредбата на чл.355, ал. 2 от КСО и е намалил размера на имуществената санкция до 250 лева, прилагайки цитираната санкционна норма вместо приетата от наказващия орган за приложима.

Касационната инстанция намира, че жалбата на ТД на НАП С. се явява неоснователна. Според настоящия състав действително приложима към случая е санкционната разпоредба на чл. 355, ал. 2 от КСО, която изрично урежда състав на нарушението, изразяващо се в неподаване в срок на декларация с данните по чл. 5, ал. 4 от КСО и за което нарушение следва да бъде ангажирана отговорността на съответното физическо лице (наказва се с глоба от 250 лева за всеки отделен случай, ако не подлежи на по-тежко наказание). В процесния случай обаче е ангажирана отговорността на съответното юридическо лице с прилагане на нормата на чл.355, ал. 1 от КСО, която норма е обща и обхваща различни случаи на нарушение на изрично посочените разпоредби от КСО и на разпоредбите на нормативните актове по прилагането им. Нормата на чл. 355, ал. 2 от КСО е специална по отношение на тази по чл.355, ал. 1 от КСО и има по-тесен обхват, като урежда два самостоятелни състава на нарушение, единият от които е неподаване в срок на декларация с данните по чл.5, ал. 4 от КСО.

След като в процесните АУАН и в НП са описани елементи от нарушението, представляващо неподаване в срок на декларация обр. 1 за м. 01.2011 г., то това означава, че наказващият орган е следвало да приложи чл.355, ал. 2 от КСО, а не чл.355, ал. 1 от КСО. Неправилно обаче СРС е изменил НП до размера на наложеното наказание, прилагайки размера на глобата по чл. 355, ал. 2 от КСО, тъй като съставът по чл.355, ал. 2 от КСО не се отнася до юридически лица. Въпреки това касационната инстанция намира, че обжалваното решение на въззивния съд, с което е изменено НП, като на „Р. К. А. А. клон С.” КЧТ е наложена имуществена санкция в размер на 250 лева на основание чл. 355, ал. 2 от КСО, не може да бъде отменено с последици на отмяна на обжалваното НП. За да се достигне до този резултат, следва да е налице подадена от наказаното лице касационна жалба, а такава не е налице в случая.

Следователно, с оглед принципа за забрана влошаване положението на жалбоподателя и при липса на касационна жалба от страна на наказаното дружество, за касационния съд не съществува правомощие да отмени решението и да постанови друго, с което да бъде отменено процесното НП. Според възприетото от настоящия съдебен състав становище за наличие на основание за приложимост на санкционната разпоредба на чл. 355, ал. 2 от КСО и при подадена касационна жалба само от страна на административния орган, се обосновава изводът за правилност на обжалвания съдебен акт.

По тези съображения не е налице твърдяното от касатора основание за отмяна на съдебното решение, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.02.2012 г. по н.а.х.д. № 21294/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 5 състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.